

[Alfred Jensen.]

at skifte bopæl og arbejdsplads jo ikke er så særdeles stor.

Det forekommer mig imidlertid, at man i denne forbindelse må rejse et andet spørgsmål, nemlig spørgsmålet om de arbejdsløses skat — jeg har rejst det før — de ulemper og de ubehageligheder, som de arbejdsløse har, når de efter en arbejdsløshedsperiode af større varighed har genoptaget arbejdet. De fleste af dem står i restance med skatten, og dertil kommer, at de også skal betale renter af de skattebeløb, de skylder. Der bliver altså påført dem større udgifter, end hvis de havde kunnet bevare deres arbejde og afvikle skatten, efterhånden som den forfalder. Det forekommer mig, at her må man lægge en større velvilje for dagen end tidligere. Jeg forstår ikke den hårdhertighed, der gør sig gældende overfor de medborgere, som gang på gang er stædt i de største vanskeligheder, fordi man kaster dem ud i arbejdsløshed, når det er galt med balancen, enten det drejer sig om statsregnskabet eller om valutaen. Det er altid dem, det går ud over.

Jeg har dernæst et par bemærkninger om lovforslagets andre bestemmelser. For det første er der reglen om lempelsen for tilflyttere; den har vi ikke noget imod. Dernæst er der spørgsmålet om at ændre ved den dato, der betinger skattelempelse for de nyetablerede; ej heller dette støder på modstand fra os.

Spørgsmålet om reparationsfradragene vil jeg gerne omtale noget udførligere, selvom det måske nu er mindre påkrævet efter det ærede medlem hr. Axel Sørensens tale. Den kommunistiske gruppe er ikke tilhænger af at gennemføre en sådan begrænsning; med den stigning, der er i arbejdsløsheden, forekommer den os mere end betænkelig. Jeg forstod, at det konservative folkeparti var modstander af at forlænge bestemmelsen, og det radikale parti også, og så må man vel regne med, at den falder. Jeg kan da ikke tro, at det ærede medlem hr. Øllgaards tavshed er udtryk for, at hans parti vil være støtteparti for regeringen i dette spørgsmål.

Jeg håber, man tager hensyn til de ønsker, jeg her har fremsat, og at lovforslaget, når det kommer til anden behandling, vil blive ændret, så det bliver betydelig bedre, end det er i øjeblikket.

Søren Olesen: Jeg skal ikke gøre særlig mange bemærkninger. Lovforslaget er jo blevet belyst fra forskellig side, og der er ikke grund til at gentage det, der er sagt.

I almindelighed kan retsforbundet tilslutte sig lempelser i skattereglerne. Når der i ligningsloven foreslås undtagelser, må det tages som et tegn på, at der findes uretfærdige regler i selve skattelovgivningen. Man finder et område, og så retter man det, men der bliver stadigvæk noget tilbage. Det kan næsten siges, at jo mere man retter, des flere urimeligheder viser der sig på andre områder. Der vil nemlig altid være nogle skatteydere, som ikke får del i disse lempelser, og for hvem forholdene så vil føles endnu mere urimelige. Derfor tror jeg, at vi trænger til at få hele dette spørgsmål taget op. Der må en skattereform til, hvorved der gives generelle fradrag, således at man undgår undtagelserne.

Hvad angår udlandsdanskere og hjemvendende danskere, er det rimeligt, at man ikke går så hårdt frem ved beskatningen. Jeg synes i og for sig, at man burde være så generøs, at man lod være at beskatte den fortjeneste, de har haft i udlandet. Der er mange af dem, der siger: vi har derude ydet en indsats og derved opnået en indtægt, som vi ikke kan takke Danmark for. Man burde lade dem slippe, indtil de havde fået en indtægt herhjemme; derved ville man ikke gå for vidt. Det kan siges, at folk, der forlader landet, som regel rejser fra et års skat, men det er bare i almindelighed ikke de samme personer, som det kommer til at gå ud over. Det kan egentlig siges, at det, man her slår ind på, er en begyndende kildeskat for de pågældendes vedkommende. Man siger som så: de skal i og for sig ikke betale skat af den indkomst, de havde derude; vi lægger i stedet for den indkomst til grund, som man tænker sig de vil få herhjemme. Det er dog ikke sikkert, at de ikke, når de året efter skal opgive en indkomst, vil føle det, som om de er blevet dobbeltbeskattet. Det bliver lidt vanskeligt at forklare dem, at det er to forskellige ting, det drejer sig om. Det tror jeg også man kommer til at overveje.

Så er der bestemmelsen om de ærede. Jeg ved ikke, om jeg opfattede det ærede medlem hr. Hans Knudsen helt rigtigt. Jeg synes, det ærede medlem sagde, at man